युधिष्ठिरेति ॥ १ ॥ २ ॥ दंशिताःसन्नद्धाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ श्रेयःकल्याणं प्रतिपादयितुंप्रापयितुं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

वैशंपायनउवाच युधिष्ठिरवचःश्रुत्वाभीमसेनपुरोगमाः ॥ प्रहृष्टवदनाःसर्वेसमुत्तस्थुर्नरर्षभाः ॥ १ ॥ अभेद्यानिततःसर्वेसमनह्यंतभारत ॥ जांबूनदवि
चित्राणिकवचानिमहारथाः ॥ २ ॥ आयुधानिचदिव्यानिविविधानिसमादधुः ॥ तेदंशितारथैःसर्वेध्वजिनःसशरासनाः ॥ ३ ॥ पांडवाःप्रत्यदृश्यंतज्वलिता
इवपावकाः ॥ तान्रथान्साधुसंपन्नान्संयुक्तान्जवनैर्हयैः ॥ ४ ॥ आस्थायरथशार्दूलाःशीघ्रमेवययुस्ततः ॥ ततःकौरवसैन्यानांप्रादुरासीन्महास्वनः ॥ ५ ॥
प्रयातान्सहितान्दृष्ट्वापांडुपुत्रान्महारथान् ॥ जितकाशिनश्चखचरास्त्वरिताश्चमहारथाः ॥ ६ ॥ क्षणेनैववनेतस्मिन्समाजग्मुरभीतवत् ॥ न्यवर्तंततःसर्वे
गंधर्वाजितकाशिनः ॥ ७ ॥ दृष्ट्वारथगतान्वीरान्पांडवांश्चतुरोरणे ॥ तांस्तुविभ्राजितान्दृष्ट्वालोकपालानिवोद्यतान् ॥ ८ ॥ व्यूढानीकाव्यतिष्ठंतगंधमादन
वासिनः ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाधर्मपुत्रस्यधीमतः ॥ ९ ॥ क्रमेणमृदुनायुद्धमुपक्रांतंचभारत ॥ नतुगंधर्वराजस्यसैनिकामंदचेतसः ॥ १० ॥ शक्यंतेमृदुनाश्रेयः
प्रतिपादयितुंतदा ॥ ततस्तान्युधिदुर्धर्षान्सव्यसाचीपरंतपः ॥ ११ ॥ सांत्वपूर्वमिदंवाक्यमुवाचखचरान्रणे ॥ विसर्जयतराजानंभ्रातरंमेसुयोधनं ॥ १२ ॥
तएवमुक्तागंधर्वाःपांडवेनयशस्विना ॥ उत्स्मयंतस्तदापार्थमिदंवचनमब्रुवन् ॥ १३ ॥ एकस्यैववयंतातकुर्यामवचनंभुवि ॥ यस्यशासनमाज्ञायचरामोवि
गतज्वराः ॥ १४ ॥ तेनैकेनयथादिष्टंतथावर्त्तामभारत ॥ नशास्ताविद्यतेऽस्माकमन्यस्तस्मात्सुरेश्वरात् ॥ १५ ॥ एवमुक्तःसगंधर्वैःकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ गंधर्वा
न्पुनरेवेदंवचनंप्रत्यभाषत ॥ १६ ॥ नतद्गंधर्वराजस्ययुक्तंकर्मजुगुप्सितं ॥ परदाराभिमर्शश्चमानुषैश्चसमागमः ॥ १७ ॥ उत्सृज्यध्वंमहावीर्यान्धृतराष्ट्रसुता
निमान् ॥ दारांश्चैषांविमुंचध्वंधर्मराजस्यशासनात् ॥ १८ ॥ यदासाम्नानमुंचध्वंगंधर्वाधृतराष्ट्रजान् ॥ मोक्षयिष्यामिविक्रम्यस्वयमेवसुयोधनं ॥ १९ ॥ एव
मुक्त्वाततःपार्थःसव्यसाचीधनंजयः ॥ ससर्जनिशितान्बाणान्खचरान्खचरान्प्रति ॥ २० ॥ तथैवशरवर्षेणगंधर्वास्तेबलोत्कटाः ॥ पांडवानभ्यवर्त्तंतपांडवाश्च
दिवौकसः ॥ २१ ॥ ततःसुतुमुलंयुद्धंगंधर्वाणांतरस्विनां ॥ बभूवभीमवेगानांपांडवानांचभारत ॥ २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्व०
पांडवगंधर्वयुद्धेचतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

खचरान्गमनगमनान् खचरान्गंधर्वान् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

Digitized by Google